

HOŘICE V PODKRKONOŠÍ – 3. května

DOPRAVA: vlakem z hlavního nádraží do Hořic s přestupem v Hradci Králové

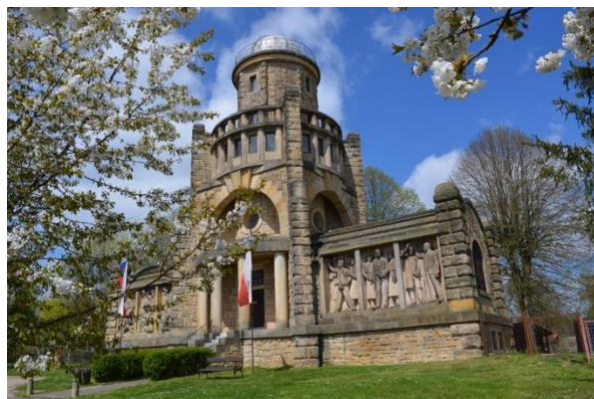
DÉLKA TRASY: cca 8 km

NÁROČNOST: nenáročná

Do [Hořic](#) se nás vydalo patnáct. Z nádraží jsme vyrazili do středu města okolo *Obchodní akademie*, kde je umístěn monumentální *Husův pomník*. Dále jsme se zastavili u *sochařsko-kamenické školy*, kde jsme si prohlédli vystavené sochy. Před náměstím jsme odbočili k vrchu *Gothard* (červená TZ). Prošli jsme malým hřbitůvkem s pohledným (z dálky viditelným) kostelíkem sv. Gotharda a zadní brankou vstoupili na prostranství před slavným hřbitovním portálem, vytvořeným profesory a žáky kamenické školy.

Po prohlídce hřbitova jsme se vydali na přilehlé stráně Gothardu na prohlídku uměleckých plastik. Pokračovali jsme po lesní cestě (žlutá TZ) do další přírodní galerie – kolem *Sochařského parku sv. Josefa* až k *lomu sv. Josefa* a kochali se vystavenými objekty. V lomu všechna vystavovaná díla vznikala. Žlutá TZ nás vedla dále k lesní studánce *Kalíšek* s dalšími pískovcovými soškami až k lesnímu (klasickému, prvorepublikovému) koupališti *Dachovy*.

Od koupaliště jsme vystoupali (po NS Hořice) na prostranství nad Hořicemi, kde jsme se zastavili u *Masarykovy věže samostatnosti*, monumentální stavby s pomníkem padlým v první světové válce.

Pokračovali jsme po červené TZ okolo *kaple Panny Marie Hlohové* a okolo židovského hřbitova na náměstí. Program vycházky jsme naplnili na 100 %. Jen koupi hořických trubiček si mnozí odpustili, protože jejich ceny jsou nestydaté! Počasí bylo ideální a doprava bez problémů. Krásná příroda a trasa plná zajímavostí inspirovala k fotografování.

Hořice jsou zaznamenány jako država Strahovského kláštera již v roce 1143. Město se rozkládá na okraji krkonošského masivu – úbočí Hořického Chlumu. V okolí Hořic je řada lomů, kde se vyskytuje kvalitní pískovec hodící se pro kamenické a sochařské využití. V 19. století (roku 1884) byla v Hořicích založena sochařsko-kamenická škola, která vychovala mnoho slavných umělců – kameníků a sochařů (Sucharda, Kofránek, Štursa a další). Škola přežila a dosud z ní vycházejí další umělečtí kameníci a výtvarníci. Díky těmto okolnostem jsou Hořice zvané **Městem kamenné krásy**.

Na úbočí vrchu Gothardu v Hořicích má své sídlo slavná hořická Galerie plastik, která byla založena již roku 1908. V současnosti galerie nabízí stálou expozici českého sochařství z první

poloviny 20. století. V jejím sousedství se nacházejí sbírky galerie současného světového sochařství v přírodě, díla účastníků hořických sochařských symposií. Sochy rozmístěné pod širým nebem tvoří jedinečný přírodní sochařský areál čítající více než osm desítek pískovcových plastik, mapujících soudobé světové sochařství umělců z Evropy, Asie a Ameriky.

Mezinárodní setkání sochařů jsou v Hořicích pořádána od roku 1966. Autoři vytvářejí sochy z hořického pískovce v nádherném prostředí opuštěného historického lomu sv. Josefa. Zde je jim také poskytováno potřebné zázemí a technické vybavení. Od ročníku 2002 sochařského symposia jsou plastiky trvale instalovány v nově založeném Sochařském parku II, situovaném v krajinném prostředí na severovýchodním okraji Hořic.

Honza Šiml